

Р Е Ш Е Н И Е

№ 121

гр. Перник, 16 юли, 2010 год.

В И М Е Т О   Н А   Н А Р О Д А   "

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесет и втори юни две хиляди и десета година в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Т. М. и в присъствието на прокурора ..... , като разгледа докладваното от съдията административно дело № 533 по описа за **2008** година на Административен Съд - Перник и за да се произнесе, взе предвид следно:

Е.В.С. обжалва "мълчалив отказ на кмета на община Перник да продължи и приключи започналата административна процедура за изменение на ПУП - план за регулация и план за застрояване на част от кв. 281 по плана на гр. Перник -ЦГЧ, като 1. с плана за регулация се обединяват УПИ - II - за жилищно строителство и обществено обслужващи дейности и УПИ IV -4843; 2. обединяват се УПИ VII - 4832 и УПИ VIII - за озеленяване и обслужващи дейности в общ УПИ VII - 4832 и с план за застрояване се запазва зона ЖС, като са определени показателите за застрояване". В жалбата са развити подробни оплаквания за това, че по отношение на жалбоподателя, като съсобственик на УПИ VII - 4832, кв. 281 по плана на гр. Перник, наред с другите правоимащи лица, при приключила административна процедура по реда на чл. 134, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, видно от влязла в сила заповед № 1015/07 г. на кмет на община Перник, след като са заплатени придаваемите части към техния имот, административния орган незаконосъобразно отказва да приключи процедура по сключването на окончателен договор. Основание за наличие на мълчалив отказ се черпи от непроизнасянето /отказа да се произнесе/ на кмета на общината по молба № ТР 08/ТР-5608/11.У1.08 г. В жалбата се иска да бъде отменен мълчаливия отказ на административния орган, като преписката бъде изпратена с указания за приключване на висящата процедура по сключването на договора.

В хода на производството жалбоподаателят прави и искане с правно основание чл. 257, ал. 1 от АПК - да бъде прието, че поведението на кмета на община Перник е в противоречие с изпълнение на негово законово определено действие, както и да бъде задължен при условията на чл. 257, ал. 2 от АПК да сключи желанието от съсобствениците на УПИ VII - 4832, кв. 281 по-плана на гр. Перник, договор за продажба по реда на чл. 15 ал. 5 и 7 от ЗУТ договор. Претендира разноски.

Представителят на административния орган взема становище по същество по оспорването на мълчаливия отказ и по искането по чл. 257 от АПК на първо място, че производството е недопустимо и следва да се прекрати. На следващо място - изразява становище, че исканията са неоснователни и ако съда ги уважи ще постанови решение - парадокс. Прилага преписи от решения" на ВАС - III отделение. Излага подробни съображения в подкрепа на становището си и претендира присъждане на разноски.

Конституираните в производството заинтересовани страни не вземат становище.

Съдът, като обсъди доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Жалбата е подадена от лице, участващо в административното производство и заинтересовано от актовете на общинската администрация. Налице е безспорен интерес от финализиране на процедурата по уреждане на имуществени отношения между собствениците на отредения по реда на влязлата в сила заповед № 1015/07 г., УПИ, и административния орган. Жалбата е подадена в установения срок. Противното становище, застъпено от пълномощника на кмета на общината, че имало нищожна заповед /процесната/ и производството е недопустимо не се коментира, с оглед обстоятелството, че в тази част има постановен окончателен и влязъл в сила съдебен акт, за липсата на основание за нищожност на заповедта.

Безспорно е, че по започнала служебно процедура по изработването на частично изменение на ПУП , отнасящ се за част от имоти в кв. 281 по плана на гр. Перник, по времето на предходния кмет на община Перник, по отношение на жалбоподателя и заинтересованите страни са определени придаваеми части към собствения им имот - УПИ VII - 4832. С влязлата в сила заповед № 1015/2007 г. са определени и стойностно придаваемите части. В указания срок сумите са приведени по посочена от административния орган сметка. От това се пораждат основания за сключването на договор, както предвижда разпоредбата на чл. 15, ал. 5 от ЗУТ. Доколкото обаче нормата на чл. 15, ал. 5 от ЗУТ регламентира сключването на договор за прехвърляне право на собственост, касае се за гражданскоправна сделка, а не за властническо волеизявление на административен орган при осъществяване на изпълнително-разпоредителна дейност. В тази хипотеза кметът на общината няма нормативно задължение да се произнесе по искането за сключване на договор и бездействието му не формира мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК като годен предмет на съдебен контрол. Противно на целта на закона е да се привилегирова подобно поведение на кмета на общината, но липсата на законова възможност налага да се приеме, че липсва годен за обжалване отказ, свързан с издаването на подлежащ на съдебен контрол административен акт. Изложеното налага жалбата против "мълчалив отказ" да бъде оставена без разглеждане и производството по делото в тази част да бъде

прекратено.

По искането на жалбоподателя с правно основание чл. 257 от АПК.

Производството по реда на чл. 257 от АПК е особено исково производство, с което се цели осъждането на административен орган по смисъла на § 1 ДР АПК да извърши определено действие.

Искането се прави безсрочно, като с искова молба /петитумна част/ се конкретизира претенцията на ищеца, по отношение извършването на определено действие. В случая пълномощникът на жалбоподателя неправилно формулира искането си като допълнение към жалба срещу мълчаливия отказ, но от буквалното и смислово тълкуване на молбата, съдът приема искането за процесуално допустимо за разглеждане по реда за защита от неоснователни бездействия.

В тази част съдът намира, че флагрантно се засягат интересите на жалбоподателя и заинтересованите страни и приема искането за процесуално допустимо.

Защитата срещу неоснователните бездействия „ от страна на административен орган се уреждат в глава XV, раздел П на АПК, в две хипотези. В първата, по чл. 256 АПК, административния орган следва да е сезиран с искане да извърши фактически действия, които е длъжен да извърши по силата на закон, но в продължение на 14 дни бездействия, а при втората административния орган не изпълнява свое задължение, произтичащо пряко от нормативен акт (чл. 257). Общото изискване е наличието на правен интерес от търсената съдебна защита, третиран като изискване за нарушени или застрашени права, свободи и интереси на съответния субект. Разликата в двете хипотези е, че при първата административния орган следва да бъде сезиран с искане да извърши фактически действия, а при втората хипотеза задължението произтича пряко от нормативен акт.

В контекста на цитираните предписания непроизнасянето на кмета на общината по искането на Е. С. и другите заинтересовани страни от 11.VI.2008 г. не може да бъде квалифицирано като бездействие по смисъла на чл. 256 от АПК. Съставомерна в тази хипотеза е липсата на активно поведение на административен орган по надлежно отправено и законово обосновано искане за извършване на конкретни фактически действия, към които не се причислява задължението му да бъде активна страна при оформянето на гражданско правно сделка. Специалният закон (ЗУТ) също не вменява в тежест на този орган задължение за извършване на фактически действия по искане за сключване на договор по чл. 15, ал. 5 от ЗУТ. В отговор на извадения в пледоарията на пълномощника на кмета на общината "парадокс", лично и вътрешно убеждение на съдията докладчик е обстоятелството, че административния орган добросъвестно е взел парите на правоимащи, по силата на влязлата в сила заповед от 2007 г., предмет на безуспешна съдебна интервенция от страна на община Перник и Общински съвет Перник /виж приложеното адм. дело № 682/08 на Административен съд Перник/,

още през 2007 г., поставен е във фактическа и правна невъзможност да отрече правата на собствениците на имота, но отказва да изпълни задължението си като продавач да прехвърли собствеността на придаваемите части - аргумент от чл. 187 от ЗЗД. От това поведение на административния орган не се създава впечатление за изпълнение на конституционни постулати за спазване на законността, което следва да се отчете като форма на професионализъм.

По чл. 257 от АПК защитата е само срещу фактически бездействия да се извърши *задължение*, което произтича пряко от нормативен акт. Прякото произтичане означава, че връзката между правната норма и дължимото фактическо действие не е опосредено от властническо волеизявление. Приложимата разпоредба на чл. 15, ал. 5 от ЗУТ не създава задължение за административния орган. Същата не е ограничена с императивно вменяване по административен ред, задължение спрямо органа/кмета/ да бъде сключен договора. Нормата на специалния закон не задължава административния орган да действа в условията на обвързана компетентност. Пасивното поведение, очевидното нежелание, да бъде приключена процедурата по продажбата на части от терен - общинска собственост, придаваеми към имот на жалбоподателя⁴ безспорно се отразява негативно в правната сфера на жалбоподателя и другите заинтересовани лица, но липсата на императивно и нормативно определено *задължение* на административния орган лишава съда от възможността да се произнесе позитивно по иска по чл.257 от АПК. Последното налага в тази част да бъде отхвърлено искането.

Съдът счита, че не следва да уважава искането на представителя на ответника за присъждане на разноски, независимо, че съдебния акт е благоприятен за страната, която представлява. Във връзка с приложимостта на разпоредбата на чл. 80 от ГПК, независимо от изричните разпоредби на чл. 143 от АПК, пълномощникът не е представил списък с разноските, което мотивира съда да прецени, че не е изпълнено това процесуално задължение и на страната не следва да се присъждат такива.

По изложените съображения съдът

Р Е Ш И

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Е.В.С. *** против "мълчалив отказ на кмета на община Перник да продължи и приключи започналата административна процедура за изменение на ПУП - план за регулация и план за застрояване на част от кв. 281 по плана на гр. Перник -ЦГЧ, като 1. с плана за регулация се обединяват УПИ - II - за жилищно строителство и обществено обслужващи дейности и УПИ IV -4843; 2. обединяват се УПИ VII - 4832 и УПИ VIII - за озеленяване и обслужващи дейности в общ УПИ VII - 4832 и с план за застрояване се запазва зона ЖС, като са определени показателите за застрояване".

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело 533/08 г. по описа на

Административен съд Перник в тази част.

ОТХВЪРЛЯ искането на Е. В С.,*** с правно основание чл. 257 от АПК да бъде осъден кмет на община Перник да сключи договор за продажба по реда на чл. 15, ал. 5 от ЗУТ на 409 кв.м. придаваеми към УПИ VII -4832, кв. 281 по плана на гр. Перник, като неоснователно.

Решението в прекратителната част подлежи на обжалване с частна жалба в седмодневен срок от съобщението до страните, а в отхвърлителната - с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните пред ВАС.

Съдия: /п/